

Meer bepaald voorziet het Griekse ministerieel besluit, met betrekking tot de frequentie van de fysieke controles op partijen diervoeders en levensmiddelen van niet-dierlijke oorsprong van herkomst uit derde landen, in algemene regels, die de door de bevoegde autoriteit verrichte fysieke controles niet de flexibiliteit en differentiatie verlenen die nodig is voor de tenuitvoerlegging van het stelsel van artikel 16, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 882/2004.

Bovendien voorziet het in algemene regels voor de officiële inbewaringneming van dergelijke partijen, die bepalen dat de officiële inbewaringneming ook in het geval van routinecontroles plaatsvindt. Een dergelijke ongedifferentieerde inbewaringneming van partijen, zonder dat er een vermoeden van non-conformiteit of twijfel bestaat, is in strijd met artikel 18 van verordening (EG) nr. 882/2004. Bovendien staat het ministerieel besluit het vrijgeven van alle partijen na zeven werkdagen toe, ook indien er een vermoeden van non-conformiteit of twijfel bestaat, hetgeen eveneens in strijd is met artikel 18 van de betrokken verordening.

Het ministerieel besluit voorziet in specifieke regels voor de controles op partijen uit derde landen, wat de aanwezigheid van niet-toegelaten genetisch gemodificeerde organismen betreft. Dergelijke controles moeten worden verricht met een frequentie van 50 % voor partijen tarwe en 100 % voor partijen maïs. De Commissie is van mening dat de concrete percentages uitzonderlijke hoog zijn en onverenigbaar met het stelsel van verordening (EG) nr. 882/2004, inzonderheid artikel 16, leden 1 en 2, aangezien die percentages het gevolg zijn van een onjuiste beoordeling van de risico's en een gebrek aan differentiatie.

In hetzelfde besluit wordt bepaald dat de controles op partijen maïs uit Bulgarije en Roemenië, wat de aanwezigheid van niet-toegelaten genetisch gemodificeerde organismen betreft, met een frequentie van 100 % worden verricht. De Commissie is van mening dat controles met een dergelijke frequentie strijdig zijn met de bepalingen van verordening (EG) nr. 882/2004, volgens welke de controles op partijen uit andere lidstaten op het bestaan van risico's moeten berusten en onpartijdig en evenredig moeten zijn.

De Helleense Republiek heeft geen voldoende uitleg en gegevens verstrekt die de vaststelling rechtvaardigen van de voormelde bepalingen van het ministerieel besluit betreffende de officiële controles op granen bij de invoer uit derde landen en uit andere lidstaten van de Europese Unie.

Hogere voorziening ingesteld op 12 februari 2010 door Longevity Health Products, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 9 december 2009 in zaak T-484/08, Longevity Health Products, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Merck KGaA

(Zaak C-84/10 P)

(2010/C 100/44)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Longevity Health Products, Inc. (vertegenwoordiger: J. Korab, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Merck KGaA

Conclusies

Rekwirante verzoekt

- 1) de hogere voorziening van Longevity Health Products, Inc. ontvankelijk te verklaren;
- 2) het arrest van het Gerecht van 9 december 2009 in zaak T-484/08 te vernietigen;
- 3) het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht waarbij is verworpen het beroep dat rekwirante had ingesteld tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 28 augustus 2008 houdende afwijzing van haar aanvraag tot inschrijving van het woordteken „Kids Vits”. In zijn arrest heeft het Gerecht de beslissing van de kamer van beroep, namelijk dat er gevaar voor verwarring met het oudere gemeenschapswoordmerk „VITS4KIDS” bestaat, bevestigd.

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening beroept rekwirante zich op een procedurefout en op schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapswoordmerk.

Het Gerecht heeft een procedurefout gemaakt door ondanks het gemotiveerde verzoek van rekwirante daartoe haar geen termijn te geven om een memorie van repliek in te dienen in antwoord op de memorie van verweer van de verwerende partij. Op deze manier is rekwirantes recht om te worden gehoord geschonden en is afbreuk gedaan aan haar recht op effectieve rechterlijke bescherming, hetgeen in strijd is met de gemeenschapsrechtelijke regels die van toepassing zijn op de procedure voor het Gerecht en het Hof.

Het Gerecht heeft artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 geschonden door bij de beoordeling of er verwarringsgevaar bestond, niet alle relevante factoren in hun geheel te hebben beschouwd, waardoor het blijkt van een onjuiste rechtsopvatting heeft gegeven. Ten onrechte heeft het Gerecht geoordeeld dat de gemeenschappelijke kenmerken die de conflicterende woordmerken volgens zijn vaststellingen vertonen, voldoende zijn om aan te nemen dat er verwarringsgevaar bestaat in de zin van het merkenrecht.

Het Gerecht heeft met name onvoldoende rekening gehouden met het feit dat de betrokken merken hoofdzakelijk waren en diensten aanduiden, die verband houden met de gezondheid van de mens in de ruimste zin van het woord, waardoor een hoog aandachtsniveau van het relevante publiek kan worden verwacht. De consument is volledig ermee vertrouwd dat bij namen van merken die zijn afgeleid van of geïnspireerd op de chemische nomenclatuur zelfs minieme verschillen de doorslag kunnen geven. Bovendien wordt het aandachtsniveau van de consument nog groter wanneer de verwarring tussen waren zeer onaangename gevolgen kan hebben. Louter op basis van deze omstandigheid kan ervan worden uitgegaan dat het aandachtsniveau in beginsel bijzonder hoog zal zijn.

Bovendien heeft het Gerecht evenmin rekening gehouden met het feit dat er tussen de woordmerken „Kids Vits” en „VITS4KIDS” grote verschillen bestaan, aangezien de fonetische weergave van de merknamen duidelijk verschilt. Het is precies de uitspraak van een merknaam die in het geheugen van de consument blijft hangen, zodat reeds op grond daarvan verwarringsgevaar kan worden uitgesloten. Weliswaar is er een zekere visuele overeenstemming, maar de woorden „Kids” en „Vits” hebben een andere plaats in de betrokken merken en het merk van verweerster in hogere voorziening bevat een extra element (namelijk het cijfer „4”, dat volgens de Engelse uitspraak luidt als „for” in de zin van „bestemd voor ...”). Voorts volgens de twee merken in hun geheel een andere regeling voor de vorming van samengestelde namen, hetgeen op zich reeds waarborgt dat zij van elkaar kunnen worden onderscheiden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio — (Italië) op 15 februari 2010 — Edil Centro SpA/Electrosteel Europe sa

(Zaak C-87/10)

(2010/C 100/45)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Ordinario di Vicenza

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Edil Centro SpA

Verwerende partij: Electrosteel Europe sa

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 ⁽¹⁾, en dus het gemeenschapsrecht, voor zover daarin wordt bepaald dat de plaats van de uitvoering van de verbintenis bij de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats is waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden, aldus worden uitgelegd dat de plaats van de levering die van belang is voor de aanwijzing van de bevoegde rechter, de plaats is van de eindbestemming van de koopwaar waarop de overeenkomst betrekking heeft, dan wel de plaats waar de verkoper overeenkomstig het in het concrete geval geldende materiële recht zijn leveringsplicht vervult, of moet deze bepaling anders worden uitgelegd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Palermo (Italië) op 15 februari 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa

(Zaak C-88/10)

(2010/C 100/46)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Palermo